

for Lødentferne til den frie Rente. Hermed vil jeg ikke have sagt, at jeg ikke vil gaa ind paa Moderationer deraf. Sagen har saa jevnlig været for her og er bleven omfattet med saamegen Interesse af mangfoldige Medlemmer, at jeg vilde finde det urigtigt, om jeg stærkt vilde holde paa det, som nu er det Bestaaende; men der er ogsaa en Mellemvei mellem at holde paa dette og at gaa ind paa en saadan Procent som den her foreslaaede, hvilken jeg anser for at være Intet, eller i alt Fald meget Lidt. — Med Hensyn til de stillede Ændringsforslag skal jeg bemærke, at jeg ikke finder nogen Grund til at anbefale Ændringsforslaget under Nr. 1. Jeg vil heller ikke modsætte mig det; men efter hvad jeg nylig tillod mig at udtale, vil det dog ikke ved Sagens endelige Vedtagelse have nogen afgjørende Betydning. Naar man nemlig vil gaa ind paa at forandre § 1 saaledes, at jeg kan modtage den, vil der vel ogsaa være Spørgsmaal om at forandre Endesatsen, men man vil da ikke kunne blive staaende enten ved 5 Rd. eller ved 16 Rd.; det vilde ikke passe til de Gebyrer, jeg vil kunne være istand til at modtage. — Ændringsforslaget under Nr. 2 finder jeg ikke nogen Grund til at modsætte mig. Jeg har allerede ved 1ste Behandling tilladt mig at udtale, at man ikke anser sig berettiget til at give Bevillinger til høiere end 6 pCt., og der foreligger jo et historisk Vidnesbyrd om, at man, da der var Spørgsmaal om at give høiere Rente, ansaa det nødvendigt at udfærdige en provisorisk Lov derom. Jeg kan derfor ikke se, at der ligger Vægt paa, enten man vedtager dette Forslag eller ikke; thi i Almindelighed vil det slet ikke sige Andet, end hvad der allerede er Tilfældet, og i ekstraordinære Tilfælde vil man ikke genere sig meget overfor denne Bestemmelse, naar Forholdene tværtimod kræve det. Man vil da ved en provisorisk Lov, forudsat at Rigsdagen ikke er samlet, søge at komme bort fra den Bestemmelse, som under § 2 foreslaas indsat i Loven. — Ændringsforslaget under Nr. 3 samt det dertil stillede Ændringsforslag skal jeg meget anbefale ikke alene Thingets Medlemmer, men Publikum i det Hele, ikke til Vedtagelse, men til Dver-

vetelse, thi det forekommer mig, at de indeholde det bedste Bevis, der kan gives, for, hvilken — tilgiv mig, at jeg siger det — Urimelighed man kommer ind i ved at fastholde det Standpunkt, som de ærede Forslagsstillere have valgt. Dersom man antager dette for at være et Middel til at skaffe Pengene Lyst til mod en rimelig Rente at lade sig anbringe i faste Eiendomme, tager man fejl; det er virkelig ikke ved at skabe saadanne Banfæligheder for Kreditor, at man bewirker det. Dersom man virkelig skulde kunne tænke sig noget Saadant som dette, forekommer det mig, at de Herrer, som forsvare denne Tankegang, maatte kunne paavise, hvilke Midler de have til at tvinge eller ialfald lokke Kapitalerne til Anbringelse i faste Eiendomme, men saalænge man ikke kan det, skjønner jeg ikke rettere, end at Kapitalisterne, jo flere Byrder og Betingelser man opstiller overfor dem, med desto større Berettigelse ville sige: Nei, I skulde have megen Tak, men vi kunne saa anbragt vore Penge til meget høiere Rente med omtrent lige saa god Sikkerhed, og paa en saadan Maade, at vi kunne saa vore Penge ud, hvad Dag vi ville, ved at sælge vore Obligationer. Det er en Selvfølge at jeg, saaledes som disse Forslag foreligger, ikke kan tage imod dem. Jeg finder dem saa urimelige, at det selv om der blot stod Noget som dette i Lovforslaget, forekommer mig, at det vilde være tilstrækkeligt til, at jeg bestemt maatte fraraade; at det blev vedtaget som Lov, om det end skulde naa lige til Thronen i den Skikkelse, hvorom der her er Spørgsmaal. — De Betragtninger, det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) stillede over, hvorvidt Penge ere en Vare eller ikke, ere allerede belyste paa forskjellig Maade af den ærede Stiller af Lovforslaget (Steenstrup). Det er en Selvfølge, at jeg ikke skal komme ind paa disse Betragtninger, der forekomme mig at ligge en hel Del paa Siden af Spørgsmaalet, og navnlig tror jeg, at de alle ville falde bort, naar det ærede Medlem vil erindre, hvad jeg sagde ved Sagens 1ste Behandling. Jeg udtalte da, at om man end kunde disputere om, hvorvidt Penge ere en Vare eller ikke, have de